

ÎNCHEIERE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Gorbulea,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Ion Gorbulea împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea
actelor administrative,

împotriva deciziei din data de 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,
prin care s-a respins apelul declarat de către Ion Gorbulea împotriva hotărârii din
data de 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 08 iunie 2018 Ion Gorbulea a depus cerere de chemare în judecată în
procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, prin
care a solicitat anularea deciziei nr.459 din data de 08 septembrie 2017 a Direcției
generale administrare fiscală Nord, a deciziei nr.147 din data de 10 mai 2018 a
Serviciului Fiscal de Stat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Ion Gorbulea a indicat că prin
actul de control fiscal nr. 5-682276 din 12 iulie 2017 a Direcției generale
administrare fiscală Nord s-a constatat comiterea de către Ion Gorbulea a abaterilor
de la prevederile legale fiscale și anume: eschivarea de la calculul și plata
impozitului pe venit în sumă de 41 802,60 lei pentru perioada fiscală anul 2015,
urmare a nedeclarării veniturilor obținute pe parcursul perioadei fiscale anul 2015
în sumă de 250 350,00 lei și eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit
în sumă de 18 415,45 lei pentru perioada fiscală anul 2016, urmare a nedeclarării
veniturilor obținute pe parcursul perioadei fiscale anul 2016 în sumă de 134 400,00
lei, care se încadrează în categoria de venituri prevăzute la art.18, lit. o) din Codul
fiscal și care constituie câștiguri din pariuri sportive încasate de la Compania
nerezidentă „Pari- Match NV”, prin contul bpay, serviciile de plată fiind prestate
de SRL „Artosis”, fapt constatat în cadrul verificării prin contrapunere și verificării
totală a activității SRL „Artosis”.

Prin decizia nr.459 din 08 septembrie 2017 a Direcției generale administrare
fiscală Nord, asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către Ion Gorbulea
s-a decis încasarea de la Ion Gorbulea la buget, impozitul pe venit în sumă de

60 218,05 lei, majorarea de întârziere în mărime de 12 964,27 lei pentru neachitarea în termenul stabilit de legislație a sumei impozitului din venit, amenda în mărime de 2 000 lei pentru neprezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale 2015, 2016 și suma de 60 218,05 lei pentru eschivarea de la calculul și de la plata impozitelor.

Nefiind de acord cu decizia nr.459 din 08 septembrie 2017 a Direcției generale administrare fiscală Nord, la 17 aprilie 2018 a depus o cerere către Serviciul Fiscal de Stat, prin care a solicitat anularea deciziei, invocând dezacord cu constatările stabilite, care în viziunea lui Ion Gorbulea sunt eronate, neveridice și nu sunt în conformitate cu legislația în vigoare.

Reclamantul a menționat că la 10 mai 2018 a fost examinată contestația, însă fără o argumentare facto-logică, bazată pe legislația în vigoare, Serviciul Fiscal de Stat a considerat-o neîntemeiată și a respins-o.

În susținerea ilegalității deciziilor contestate Ion Gorbulea a invocat prevederile art. 90¹ din Codul fiscal, prin care însuși de către legiuitor a fost scutit de la includerea câștigurilor obținute la jocurile de noroc în componența venitului brut, precum și de la declararea acestora. Pe când Serviciul Fiscal de Stat în respingerea contestației a invocat circularele Ministerului Finanțelor. De asemenea, în opinia recurentului este eronată concluzia Serviciului Fiscal privind aplicarea la caz a prevederilor art.182 alin.(2) din Codul fiscal.

Prin hotărârea din data de 21 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Gorbulea împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative. (f.d. 141,143-150)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 23 octombrie 2019 a respins apelul declarat de către Ion Gorbulea împotriva hotărârii din data de 21 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.(f.d.181,182-188)

În susținerea soluțiilor sale instanțele de judecată, în temeiul art. 13, alin. (1), lit. b), art. 14, alin. (2), lit. c), art. 83, alin. (2), lit. a) din Codul fiscal raportate la circumstanțele cauzei, au concluzionat că cererea de chemare în judecată înaintată de către Ion Gorbulea este neîntemeiată. La caz, s-a constatat că potrivit contului personal atribuit de sistem cu nr. 11749480 Ion Gorbulea a primit mijloace bănești rezultate din pariurile online, prin intermediul serviciilor prestate de SRL „Artosis”, în perioada anului 2015-2016 în sumă 370 050 lei, astfel acesta avea obligația de a depune declarație pe venit și de a achita impozitul pe venit din sumele obținute în urma pariurilor online.

Argumentul lui Ion Gorbulea precum că obligația de a reține impozitul pe venit, nu urmează a fi pus în sarcina acestuia, dar în sarcina companiei operatoare și anume SRL „Artosis”, prin prisma art. 10 din Legea nr. 285 din 18 februarie 1999 cu privire la jocurile de noroc, (în vigoare în 2016) a fost respins ca întemeiat de către instanțele de judecată. Instanțele de judecată au menționat că organizator al jocurilor de noroc poate fi o persoană juridică, rezidentă în Republica Moldova, care deține licența respectivă și desfășoară nemijlocit jocuri de noroc autorizate. SRL „Artosis”, nu este autorizată pe piața jocurilor de noroc. La caz, organizator al jocurilor de noroc este compania nerezident „Pari-Match NV”, care nu are relații cu sistemul bugetar al Republicii Moldova și nu poate efectua reținerea finală de 18 % la care face trimitere Ion Gorbulea.

Instanțele de judecată au combătut argumentul lui Ion Gorbulea precum că venitul obținut din jocurile de noroc nu este impozabil, ori potrivit art.45⁵, alin.(1) din Legea nr. 285 din 18 februarie 1999 cu privire la jocurile de noroc, orice venit obținut de jucător în cadrul participării la unul dintre jocurile de noroc, se consideră câștig și se impozitează, conform legislației în vigoare

Împotriva deciziei instanței de apel, la 27 decembrie 2019 a depus recurs Ion Gorbulea, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 194-197)

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate, fără a da apreciere tuturor probelor în ansamblu și fără a răspunde la toate temeiurile invocate de către Ion Gorbulea, ignorând nemotivat circumstanțele cauzei, a emis o hotărâre arbitrară, însușindu-și în mod tendențios opinia Serviciului Fiscal de Stat și a instanței de fond. Atât instanța de fond cât și instanța de apel au interpretat într-un mod eronat legea, fapt ce a generat emiterea unei hotărâri ilegale.

În opinia recurentului instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 90¹ din Codul fiscal. Potrivit alin. (4) din articolul respectiv recurentul se consideră scutit de la plata impozitului precum și de la declararea acestuia. A mai susținut că este contradictorie concluzia instanțelor de judecată, care pe de o parte au stabilit că SRL „Artosis” efectuează plățile din numele „Pari - Match NV”, iar pe de altă parte au considerat că nu este plătitor de câștiguri. La caz, SRL „Artosis” este plătitor de câștiguri în sensul art. 90, alin.(3) din Codul fiscal, deoarece legiuitorul a prevăzut anume că plătitorul de câștiguri și nu organizatorul urmează să rețină impozit pe venit, astfel s-a asigurat că orice câștig dacă va fi primit în Republica Moldova indiferent de organizator se va ajunge la încasarea impozitului, direct de la plătitor.

În întâmpinarea recursului depus de către Ion Gorbulea, la 24 februarie 2020 a depus referință Serviciul Fiscal de Stat, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, motivând că argumentele invocate de recurent denotă despre caracterul formal al cererii de recurs, or, presupusele încălcări invocate de recurent, exprimate sub forma unor enunțuri generale nedezvoltate, nu permit încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă. Cât privește temeiul invocat de recurent precum că, instanța de apel și cea de fond au interpretat într-un mod eronat legea, a remarcat că este unul declarativ, deoarece nu a fost invocat nici un argument plauzibil, care ar demonstra existența acestei încălcări.

Serviciul Fiscal de Stat a indicat că argumentul lui Ion Gorbulea precum că impozitul pe venit urma să fie achitat de către SRL „Artosis” nu este întemeiat, ori SRL „Artosis” nu este autorizată pe piața jocurilor de noroc, iar conform relațiilor contractuale înregistrate cu compania nerezident „Pari -Match NV”, al cărui gen de activitate constituie organizarea pariurilor on-line, s-a obligat să asigure încasarea și eliberarea plăților în folosul ultimei, precum și efectuarea plăților de mijloace bănești din numele „Pari- Match NV”, în folosul participanților la pariurile on-line din Republica Moldova.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și în referință completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 23 octombrie 2019, notificată lui Ion Gorbulea la data de 02 decembrie 2019. (f.d. 190)

Ion Gorbulea, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ a depus la 27 decembrie 2019 recursul motivat, în termen.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța de recurs la soluționarea recursurilor se va conduce tot de aceste prevederi. Astfel, temeiurile de inadmisibilitate a recursurilor vor fi verificate în conformitate cu prevederile art. 432-433 din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului depus de către Ion Gorbulea și a referinței depuse de către Serviciul Fiscal de Stat în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Ion Gorbulea, a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ion Gorbulea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentul nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Ion Gorbulea, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Gorbulea, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat

pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil,
comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ion Gorbulea, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh